

# Ministerstvo zemědělství

Odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí

Č.j.: došlého dokumentu: KULK 6759/2023  
ze dne: 27. 1. 2023

MZE-5873/2023-15111



mzedms025503060

Spisová značka: 59VH10812/2020-15111  
Č.j.: MZE-5873/2023-15111

Vyřizuje: Ing. Adam Sailer  
Telefon: 221814669  
E-mail: Adam.Sailer@mze.cz  
ID DS: yphaax8

Adresa: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

V Praze dne: 4. 5. 2023

## ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství jako ústřední vodoprávní úřad podle ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, který je odvolacím správním orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), a podle ustanovení § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,

### rozhodlo

o odvolání, které podal pan Michal Zonyga, nar. 12.11.1976, bytem Bozkov 169, 512 13 Bozkov (dále jen „odvolatel“), dne 28.12.2022, proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, čj. KULK 92375/2022, ze dne 19.12.2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto v pochybnostech dle ust. § 43 odst. 2 vodního zákona, o tom, že povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě na pozemcích parc. č. 1843/3, 261, 263, 264, 265/1, 269 a 272 v k.ú. Bozkov, jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona,

### takto:

odvolání odvolatele ze dne 28.12.2022 se podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

### zamítá

a rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, čj. KULK 92375/2022, ze dne 19.12.2022, se

### potvrzuje.

**Ministerstvo zemědělství**

Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1 – Nové Město

tel. +420 221 811 111, el. adresa podatelny: [posta@mze.cz](mailto:posta@mze.cz), ID datové schránky: yphaax8, [www.eagri.cz](http://www.eagri.cz)

# ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako příslušný vodoprávní úřad, obdržel dne 20.9.2016 od Městského úřadu Semily, odboru životního prostředí, podnět k rozhodnutí v pochybnostech o tom, zda jde v případě povrchových vod protékajících na pozemcích parc. č. 1843/8, 1843/3, 261, 263, 264, 269 a 272 v k. ú. Bozkov, o vodní tok. Krajský úřad se se situací seznámil na místě a následně, jako první úkon v řízení z moci úřední, vydal dne 3.5.2017 rozhodnutí č.j. KULK 34769/2017, ve kterém rozhodl, že povrchové vody na pozemcích parc. č. 1843/3, 261, 263, 264, 265/1, 269 a 272 v k.ú. Bozkov jsou vodním tokem.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel odvolání, které Ministerstvo zemědělství zamítlo jako opožděné a posoudilo jej jako podnět k přezkumnému řízení. V provedeném přezkumném řízení Ministerstvo zemědělství rozhodnutí krajského úřadu ze dne 3.5.2017 zrušilo a věc vrátilo k novému projednání z důvodu, že rozhodnutí v pochybnostech nelze vydat jako první úkon v řízení, byl chybně vymezen okruh účastníků řízení a rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno.

Krajský úřad, po obdržení spisové dokumentace, oznámil účastníkům řízení opatřením ze dne 2.5.2018 č.j. KULK 38565/2018 pokračování řízení a k projednání věci nařídil ústní jednání na den 28.5.2018. Při tomto ústním jednání došel krajský úřad k závěru, že na základě údajů v Centrální evidenci vodních toků, kde byla dotčená linie vedena jako recipient mimo vodní tok IDVT 14001567 (následovně jako ostatní vodní linie), odpadá důvod k vedení řízení o pochybnosti a vyhodnotil, že zahájené správní řízení bude zastaveno. Následně si krajský úřad vyžádal stanovisko Ministerstva zemědělství, jako správce uvedené evidence vodních toků, zda nemůže toto určení vedené v Centrální evidenci vodních toků tvořit překážku vedeného řízení v pochybnostech. Na tento dotaz odpovědělo Ministerstvo zemědělství sdělením ze dne 8.10.2018, že vedenou evidencí není dotčeno zákonné ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona a evidenční pracovní označení vodní linie v Centrální evidenci vodních toků nemůže tvořit překážku řízení v pochybnostech.

Protože byla ze strany odvolatele i Ministerstva zemědělství namítána absence hodnocení podkladů a dostatečné odůvodnění, nechal krajský úřad vypracovat odborné posouzení odtokových poměrů v předmětné lokalitě nezávislou odbornou osobou – společností Photon Water Technology, s.r.o. Toto posouzení bylo uvedenou společností zpracováno pod názvem „BOZKOV – Posouzení odtokových poměrů v jižní části obce“ v dubnu 2019 (dále jen „odborný posudek“).

Poté krajský úřad provedl dne 11.6.2019 prohlídku místa a seznámil účastníky řízení písemností ze dne 3.7.2019 č.j. KULK 50141/2019 s doplněnými poklady pro rozhodnutí a určil lhůtu pro seznámení se doplněnými podklady. Po uplynutí dané lhůty vydal dne 11.10.2019 rozhodnutí č.j. KULK 75353/2019, ve kterém rozhodl, že se jedná o vodní tok.

Proti rozhodnutí č.j. KULK 75353/2019 podal odvolatel dne 7.11.2019 odvolání, kterým navrhl Ministerstvu zemědělství, aby bylo napadené rozhodnutí krajského úřadu zrušeno a věc vrácena k novému projednání pro jeho rozpor s právními předpisy.

Ministerstvo zemědělství se následně po zhodnocení předloženého odvolání a spisového materiálu vypořádalo s námitkami podanými odvolatelem a neshledalo žádné skutečnosti odůvodňující závěr, že by napadené rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání rozhodnutím ze dne 24.4.2020 pod č.j. 67291/2019-MZE-15111 zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.

Odvolatel s rozhodnutím ministerstva č.j. 67291/2019-MZE-15111 nesouhlasil a podal proti němu žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Krajský soud

rozsudkem čj. 59 A 79/2020-71 ze dne 7.12.2021 zrušil rozhodnutí ministerstva pro vady souvisejícího řízení a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení.

Krajský soud dospěl k závěru, že ze strany správního orgánu I. stupně došlo k porušení § 51 odst. 2 věty první správního řádu, který stanoví, že o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Procesní pochybení spatřuje v tom, že správní orgán I. stupně nevyrozuměl účastníky řízení, tedy i odvolatele, o provedení místního šetření konaného dne 11.6.2019. Zhodnotil, že výše popsané procesní pochybení má v projednávané věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť správní orgán prvního stupně učinil z výsledků uvedeného místního šetření klíčové skutkové zjištění, že povrchové vody vyskytující se na výše uvedených pozemcích jsou vodním tokem ve smyslu § 43 odst. 1 vodního zákona. Došlo tedy k porušení ústavně zaručeného práva účastníka řízení vyjádřit se k prováděným důkazům ve smyslu článku 38 odst. 2 listiny základních práv a svobod.

Ministerstvo zemědělství shledalo, že výše uvedené procesní pochybení nelze zhojit v rámci odvolacího řízení a z tohoto důvodu věc vrátilo prvoinstančnímu orgánu k novému projednání rozhodnutím ze dne 7.2.2022 č.j. MZE-70021/2021-151111 s tím, že je třeba znovu provést místní šetření o jehož provedení budou účastníci řízení včas vyrozuměni, aby jim byla dána možnost se místního šetření zúčastnit, vznést své námítky a připomínky či důkazy na místě samém.

Krajský úřad písemností ze dne 4.4.2022 č.j. KULK 24501/2022 oznámil pokračování řízení a současně nařídil ústní jednání a prohlídku na místě na 5.5.2022 v 9:00. Na prohlídce byl sepsán protokol, který je součástí spisové dokumentace. Následně vydal krajský úřad dne 19.12.2022 rozhodnutí č.j. KULK 92375/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), ve kterém rozhodl, že povrchové vody tekoucí v korytě na pozemcích parc.č. 1843/3, 261, 263, 264, 265/1, 269 a 272 v k.ú. Bozkov jsou vodním tokem. S rozhodnutím krajského úřadu odvolatel nesouhlasil, a proto proti němu podal odvolání.

V odvolání uvádí, že (kráceno při zachování obsahu) napadá celou výrokovou část a také odůvodnění napadeného rozhodnutí. Domnívá se, že krajský úřad předmět řízení neposoudil správně a z hledisek stanovených zákonem, že při rozhodování ve věci nevycházel ze skutečného stavu věci a že v řízení nezjistil důkazy, na jejichž základě by bylo možné dospět k jednoznačnému a nespornému závěru, že povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě na předmětných pozemcích jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona.

Odvolatel uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu, protože neobsahuje důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námítkami účastníků, které byly uplatněny v průběhu řízení.

Dále namítá, že krajský úřad ve výroku napadeného rozhodnutí určuje polohu předmětného vodního toku, kdy vymezuje jeho začátek a konec a v odůvodnění napadeného rozhodnutí nadbytečně podrobně popisuje tvar a charakter koryta, které by předmětný vodní tok mělo usměrňovat a kterým by určený vodní tok měl protékat, ačkoliv tato otázka není předmětem řízení. Uvádí, že krajský úřad v souvislosti s tím uvádí, jaké vody jsou do koryta zaústěny a tuto část uzavírá tvrzením, že dle názoru krajského úřadu není v řízení o pochybnostech o existenci vodního toku rozhodné, v jakém poměru jsou v korytě vodního toku zastoupeny přirozeně se vyskytující povrchové vody, přivedené srážkové vody a vody z vyústění jednotné obecní kanalizace a že na základě uvedeného považuje definici vodního toku za naplněnou. Odvolatel uvádí, že pro určení toho, zda určité vody naplňují definici vodního toku není rozhodné zodpovězení skutkové otázky, jak vzniklo koryto, v němž posuzovaná voda teče viz obsah rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, č. j.: 59 A 79/2020-71, ze dne 7. 12. 2021.

Uvádí, že obsah úvah a tvrzení uvedených v předcházejícím odstavci prokazují, že krajský úřad při posuzování otázky existence či neexistence vodního toku nevycházel ze

skutečností, jak je v souvislosti s předmětem řízení stanoví vodní zákon, a jeho závěry tak nemohou mít oporu v zákoně.

Domnívá se, že krajský úřad v souvislosti s výše uvedeným zcela nadbytečně podrobně prokazuje a odůvodňuje existenci koryta na předmětných pozemcích a zcela nad rámec předmětu posuzování řeší otázku, jaké vody jsou do koryta zaústěny, přičemž zcela ignoruje zásadní skutečnost, že pokud by se mělo jednat o vodní tok, musí být v řízení jednoznačně prokázáno, že v korytě tečou trvale nebo po převažující část roku vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu. Uvádí, že to však v řízení prokázáno nebylo, čehož důkazem je obsah protokolu z naposledy konaného místního šetření, při kterém existence takových vod zjištěna nebyla, což prokazuje obsah protokolu z tohoto úkonu, ale i obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, které o existenci takových vod v korytě vůbec nehovoří a logicky tedy ani neurčuje místo, odkud do koryta vtékají nebo kde tento vodní tok začíná, jaké byl v době šetření vodní tok intenzity a co je důkazem toho, že se jedná o vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu.

Odvolatel dále namítá, že šetření na místě proběhlo za celou dobu vedení řízení prokazatelně jen dvakrát, proto nemůže existovat důkaz o tom, že vodní tok teče v korytě trvale nebo po převažující část každého roku.

Ministerstvo zemědělství se v první řadě zabývalo otázkou, zda v daném případě nejde o odvolání nepřijatelné či opožděné. Předložené odvolání bylo podáno ze strany odvolatele, který je zároveň účastníkem řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu. Odvolání podal dne 28.12.2022, tj. v zákonem stanovené lhůtě, a proto se jedná o odvolání včasné a přípustné.

Ministerstvo zemědělství dále přezkoumalo dle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání správnost napadeného rozhodnutí. K tomuto přezkoumání sděluje Ministerstvo zemědělství následující:

Krajský úřad se v odůvodnění vypořádal s námitkou odvolatele vznesenou na místním šetření, které proběhlo dne 5.5.2022, tedy že na místě nebyla zjištěna jednoznačná existence pramenů podzemních vod. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je také uvedeno, že krajský úřad považuje definici vodního toku ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona za naplněnou – na pozemcích vyjmenovaných ve výrokové části napadeného rozhodnutí trvale nebo po převažující část toku tečou vlastním spádem povrchové vody. Rozhodnutí obsahuje veškeré povinné náležitosti a krajský úřad v odůvodnění uvedl úvahy, kterými se řídil. Nelze tedy souhlasit s námitkou odvolatele, že rozhodnutí nemá náležitosti stanovené v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

K otázce nadbytečného popisu koryta vodního toku Ministerstvo zemědělství sděluje, že vodní tok je vodním zákonem definován jako povrchová voda – medium (ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona), tedy jako přírodní jev v podobě toku vodní masy ohraničené korytem, mající takový přírodní zdroj, který zajistí její tok trvale nebo po převážnou část roku.

Platná ČSN 75 0101 definuje vodní tok také jako vodní útvar, pro který je charakteristický trvalý nebo občasný pohyb vody v korytě a který je napájen z vlastního povodí nebo z jiného vodního útvaru.

Lze souhlasit s tím, že v pochybnosti o hranici koryta vodního toku nebo o tom, zda se jedná o přirozené koryto vodního toku, rozhoduje místně příslušný vodoprávní úřad podle ustanovení § 44 odst. 3 vodního zákona, nicméně jak vyplývá z výše zmíněných definic, pojmy vodní tok a koryto vodního toku jsou natolik provázané a na sobě závislé, že vymezení a popis koryta vodního toku v odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze považovat za nadbytečné, nijak nezakládá jeho nezákonnost a ani není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Nad rámec tohoto řízení Ministerstvo zemědělství sděluje, že je toho názoru, že koryto, ve kterém se vyskytují dané povrchové vody, je přirozeným korytem podle ustanovení § 44 odst. 2 vodního zákona, protože vzniklo přirozeným působením tekoucích povrchových vod

a dalších přírodních faktorů a může měnit svůj směr, podélný sklon a příčný profil, čímž zcela naplňuje definici předmětného ustanovení § 44 odst. 2 vodního zákona.

Odvolatel dále namítá, že krajský úřad zcela nad rámec posuzování předmětu řízení řeší, jaké vody jsou do koryta zaústěny.

Při pochybnostech, jestli se opravdu jedná o vody povrchové vody nebo ne by musel krajský úřad rozhodnout v samostatném řízení z moci úřední. Ministerstvo zemědělství se ovšem neshoduje s názorem odvolatele, že určení charakteru vod je nad rámec tohoto řízení, pro komplexní posouzení situace a určení toho, jestli je předmětná linie vodním tokem, nebo ne, je potřeba znát místní poměry a rozhodné podmínky a charakter vod je jedou z nich. Ministerstvo souhlasí s názorem krajského úřadu, že rozhodnutí v pochybnostech, zda jsou povrchové vody vodním tokem či nikoliv, nezávisí na posouzení, v jakém poměru se ve vodním toku vyskytují vody povrchové (přírodně se vyskytující), srážkové a vody z vyústění veřejné kanalizace.

Pro úplnost ještě Ministerstvo zemědělství doplňuje, že „Povrchovými vodami se ve smyslu definice myslí vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu, přičemž zákon nerozlišuje jejich skupenství (v úvahu však přichází pouze jejich kapalná a pevná podoba, tedy např. i ledové kry ve vodním toku, sníh). Povrchovými vodami jsou i vody srážkové [§ 5 odst. 3 sice zavádí legislativní zkratku „srážkové vody“ pouze v případě povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na stavby, avšak povrchovými vodami jsou i atmosférické srážky dopadající na pozemky]. V pochybnostech o tom, zda se jedná nebo nejedná o povrchové vody, rozhoduje v řízení z moci úřední (§ 126 odst. 8), kdy rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení (§ 115 odst. 10), vodoprávní úřad (§ 3 odst. 3) na úrovni krajského úřadu [§ 107 odst. 1 písm. p)].“.

Za hlavní odvolací námitku lze považovat tvrzení, že krajský úřad nevycházel ze skutečností, jak je v souvislosti s předmětem řízení stanoví zákon a neprokázal, že se na předmětných pozemcích vody vyskytují po převažující část roku.

Vodní toky jsou v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 vodního zákona povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky.

Z důvodu prokázání skutečností předjímaných v ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona provedl krajský úřad místní šetření na místě dne 5.5.2022. Během místního šetření byla prokazatelně pozorována existence povrchových vod tekoucí vlastním spádem. Z protokolu a příložené fotodokumentace je zřejmé, že se na pozemcích vyskytují povrchové vody tekoucí vlastním spádem. Nejednalo se ovšem o první prohlídku lokality, ta byla provedena krajským úřadem již 6.4.2017 za účasti zástupců MěÚ Semily a Lesy České republiky, s.p. V protokolu z prohlídky ze dne 6.4.2017 je uvedeno, že „*V době prohlídky korytem v celé délce protékala voda, jejíž množství se směrem k soutoku s evidovaným vodním tokem zvyšovalo*“ což dokazují i ve spise příložené fotografie.

Za další důkaz výskytu povrchových vod tekoucích vlastním spádem v zájmové lokalitě lze považovat rekognoskaci území provedenou dne 30.3.2019 nezávislým zhotovitelem odborného posudku. V posudku je popsáno několik vydatných zdrojů vod a z příložené fotodokumentace je zřejmý průtok povrchových vod předmětným územím.

Další prohlídka na místě byla provedena dne 11.6.2019 za účelem ověření skutečností uvedených v odborném posudku. Během prohlídky byla opět prokázána existence povrchových vod v zájmovém území viz příložená fotodokumentace. Krajský soud sice došel k závěru, že nepřizváním účastníků řízení na místní šetření provedené dne 11.6.2019 došlo k porušení ústavně zaručeného práva účastníka řízení vyjádřit se k prováděným důkazům ve smyslu článku 38 odst. 2 listiny základních práv a svobod, i přes to lze ovšem prohlídku považovat za jeden z důkazů výskytu povrchových vod na řešených pozemcích.

Pro ucelení názoru na věc provedlo ministerstvo vlastní prohlídku zájmové lokality dne 9.3.2023, jejímž cílem bylo ověření skutečností a zjištění uvedených v protokolech z místních šetření provedených krajským úřadem i v odborném posudku společnosti Photon Water Technology, s.r.o. Na prohlídce byly opětovně (již po páté) pozorovány vody tekoucí vlastním spádem korytem vodního toku na řešených pozemcích. Na prohlídce byla také pořízena fotodokumentace, jež je součástí spisové dokumentace a účastníkům bylo oznámeno doplnění podkladů spisu a možnost do něj nahlédnout ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Pro naplnění definice ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona je rozhodné, že se v daném korytě vyskytují povrchové vody trvale nebo po převažující část roku a tečou vlastním spádem.

Z výše uvedeného je zřejmé, že bylo několikrát a v průběhu různých let i ročních období prokázáno, že se v zájmové lokalitě vyskytují povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě vodního toku. Také lze vzhledem ke geomorfologii a orografickému charakteru předmětného území na základě odborného odhadu předpokládat, že vodní linie protéká údolnicí a tvoří dílčí povodí, které vlastním spádem odvodňuje přilehlé pozemky. Nelze pochybovat o tom, že v této lokalitě existují přirozeně se vyskytující povrchové vody a předmětný vodní tok tvoří soustředěnou dráhu odtoku těchto vod vedenou korytem po většinu roku, čímž je splněna definice vodního toku dle ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona.

K námitce odvolatele, že se v rozhodnutí nehovoří o existenci přirozeně se vyskytujících povrchových vod a že krajský úřad neurčil místo odkud do koryta vtékají, kde tento vodní tok začíná nebo jaké byl v době šetření intenzity uvádíme, že nelze zcela přesně určit všechna místa dotace jakéhokoliv vodního toku. „Intenzita průtoku“ není relevantním ani důležitým faktorem pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona. Začátek vodního toku je definován ve výroku napadeného rozhodnutí „*začátek: pata záhozu těžkým lomovým kamenem pod vyústěním silničního propustku, Y: -670229, X: -991044*“. Charakterem vod dotujících vodní tok se krajský úřad zabýval na straně 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde popsal zdroje vody na základě odborného posudku a provedeného místního šetření. K tomuto ještě Ministerstvo zemědělství doplňuje citaci z odborného posudku „*Původní odtokové poměry v zájmové lokalitě byly charakterizovány pramenními vývěry a přirozeným odtokem povrchových vod po svazích údolí k údolní vodoteči. Vybudování komunikace, kanalizace a dešťových svodů došlo k výrazným změnám ve smyslu postupného soustředění dílčích proudů do jednoho proudu, který v zájmové ploše vytvořil nebo minimálně zvýraznil erozní rýho do současného stavu*“. Historická existence přirozeně se vyskytujících vod v zájmové lokalitě ukazuje, že se zde povrchové vody přirozeně vykytovali a provedením výše uvedených technických zásahů do krajinného rázu území nezmizely, pouze byly usměrněny do jedné soustředěné dráhy odtoku. Ve spise je také vyjádření města Bozkov ze dne 7.8.2017, ve kterém je uvedeno následující „*tento tok i v minulosti sloužil ve stejném režimu a je jisté, že vyústění vedení kanalizační stoky do vodoteče v roce 1940 bylo s tímto vědomím budováno. Což potvrzuje i místní pamětník pan Hlava Stanislav*“.

Z výše uvedeného očividně vyplývá, že se na předmětném území povrchové vody vyskytovali minimálně již v roce 1940, což je dalším důkazem k provedeným místním šetřením a odbornému posouzení srážkoodtokových poměrů potvrzujícím existenci přirozeně se vyskytujících povrchových vod usměrněných do vodního toku na předmětném území.

Ministerstvo zemědělství se na základě výše uvedeného ztotožnilo s názorem krajského úřadu, že se na zmiňovaných pozemcích nachází vodní tok.

Ministerstvo zemědělství neshledalo při hodnocení výše uvedeného postupu Krajského úřadu v rámci přezkoumání předmětného rozhodnutí žádné pochybení, které by způsobovalo nezákonnost rozhodnutí, proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

# POUČENÍ ÚČASTNÍKŮ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze, vzhledem k ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu, dále odvolat.

„otisk úředního razítka“

Ing. Daniel Pokorný v. r.  
ředitel odboru

## Rozdělovník:

Do vlastních rukou účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu:

- Obec Bozkov, Bozkov 270, 512 13 Bozkov, s žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky – IDDS: bz9an9g
- MUDr. Zdeněk Bachtík, Dukly 584, 033 01 Liptovský Hrádok, Slovenská republika – doručení veřejnou vyhláškou
- Michal Zonyga, Bozkov 169, 512 13 Bozkov, prostřednictvím Milana Podolce, Na Lánech 428, 533 52 Srch - IDDS:6qmqm3m
- Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové – IDDS: e8jefsn

Na vědomí:

- Městský úřad Semily, odbor životního prostředí, Husova 82, 513 01 Semily – IDDS: d36bywp
- Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, s žádostí o vyvěšení veřejné vyhlášky – IDDS: 5ckbvkw

Veřejná vyhláška - Úřední deska Ministerstva zemědělství – zde  
(§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno:  
Sejmuto:

Ing. Adam Sailer \_\_\_\_\_  
Ing. Adam Sailer \_\_\_\_\_

Veřejná vyhláška - Elektronická úřední deska Ministerstva zemědělství ([www.eagri.cz](http://www.eagri.cz))  
– zde (§ 25 odst. 2 správního řádu)

Vyvěšeno:  
Sejmuto:

Veřejná vyhláška - Úřední deska příslušného úřadu  
(§ 25 odst. 3 správního řádu)

Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2  
Obec Bozkov, Bozkov 270, 512 13 Bozkov

*Krajský úřad Libereckého kraje a obec Bozkov se žádá o bezodkladné vyvěšení rozhodnutí na své úřední desce na dobu nejméně 15 dnů.*

*Dále se úřad žádá o zaslání dokladu o vyvěšení a sejmutí rozhodnutí Ministerstvu zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, k tomuto č.j.*

**Vypraveno dne: 4.5.2023**